ननु भ्रातृत्वमरित्वेन विरुद्धमिति जनाशंकायां स्वयमेवोत्तरयति ॥ उपकारेत्यादि ॥ उपकाररूपफलमेव मित्रत्वे प्रयोजकं नत्वेकोदरेजन्मेत्याशयः ॥२१ ॥ कार्तिकेयस्य स्कंदस्योत्पत्तिक्षेत्रभूतं वनं शरवणं तत्रोत्पन्नकांडाः ॥ २२ ॥ शोभनानि पर्वाणि येषां ते ॥ २३ ॥ भ्रातरं अमित्रमपि एकोदरजन्ममात्रेण तथा व्यवहृतं पश्य द्वित्रैर्दिवसैरितिशेषः ॥२४॥२५॥ दुःखाशयात्पुनराह॥रामेत्यादि॥शोकार्तगतित्वाद्वयस्यत्वाच्च त्वयि देवनं॥२६॥ वयस्यत्वमुपपादयन्करुणामुत्पादयति ॥ त्वंहीति॥अग्निसा

उपकारफलंमित्रमपकारोरिलक्षणं॥ अद्यैवतंवधिष्यामितवभार्यापहारिणं॥२१॥ इमेहिमेमहाभागपत्रिणस्तिग्मतेजसः॥कार्तिकेयवनोद्भूताःशराहेमविभूषिताः॥ २२॥ कंकपत्रपरिछन्नामहेंद्राशनिसन्निभाः॥ सुपर्वाणःसुतीक्ष्णाग्राःसरोषाभुजगाइव ॥ २३॥ वालिसंज्ञममित्रंतेभ्रातरंकृतकिल्बिषं॥शरैर्विनिहतंपश्यविकीर्णमिवपर्वतं॥ २४ ॥ राघवस्यवचःश्रुत्वासुग्रीवोवाहिनीपतिः॥ प्रहर्षमतुलंलेभेसाधुसाध्वितिचाब्रवीत्॥२५॥ रामशोकाभिभूतोहंशोकार्तानांभवागतिः॥ वयस्यइतिकृत्वाहित्वय्यहंपरिदेवये॥२६॥ त्वंहिपाणिप्रदानेनवयस्योमेग्निसाक्षिकं ॥ कृतःप्राणैर्बहुमतःसत्येनचशपाम्यहं ॥ २७॥ वयस्यइतिकृत्वाचविस्रब्धःप्रवदाम्यहं॥ दुःखमंतर्गतंतन्मेमनोहरतिनित्यशः ॥ २८ ॥ एतावदुक्त्वावचनंबाष्पदूषितलोचनः ॥ बाष्पदूषितयावाचानोच्चैःशक्नोतिभाषितुं ॥ ॥ २९॥ बाष्पवेगंतुसहसानदीवेगमिवागतं॥ धारयामासधैर्येणसुग्रीवोरामसन्निधौ ॥३०॥ सनिगृह्यतुतंबाष्पंप्रमृज्यनयनेशुभे॥ विनिःश्वस्यचतेजस्वीराघवंपुनरूचिवान्॥३१॥ पुराहंवालिनारामराज्यात्स्वादवरोपितः॥ परुषाणिचसंश्राव्यनिर्धूतोस्मिबलीयसा ॥३२॥

क्षिकं पाणिप्रदानेन वयस्यइत्यन्वयः ॥२७॥ अवक्तव्यमपि वयस्यइतिकृत्वा विस्रब्धोविश्वस्तोवदामि हरति क्षीणंकरोति ॥२८॥ नशक्नोति नाशक्नोत् ॥ २९ ॥३०॥३१॥ वालिविनिकारं संक्षेपेणाह ॥ पुराहमिति ॥ स्वाद्राज्यात् ॥ विद्यमानज्येष्ठोचिताद्वानरराज्यात् ॥ अवरोपितोऽपहृताधिकारः ॥निर्धूतोभर्त्सितः ॥३२॥